

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 62.711 van 24 oktober 1996
in de zaak A. 62.386/VII-13.005.**

In zake : André VANHECKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten E. RYCKBOST en B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat André VANHECKE
op 17 februari 1995 ingediend heeft om de vernietiging
te vorderen van het besluit van 16 december 1994 van de
minister vice-president van de Vlaamse regering en
Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting houdende
uitspraak over zijn beroep tegen het besluit van 30 juni
1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad
van West-Vlaanderen;

Gelet op het arrest nr. 59.226 van 25 april
1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van
het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. BOSSUYT die, loco Advocaten E. RYCKBOST en B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat op 22 februari 1994 verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag indiende om "een varkensfokkerij met 2400 mestvarkens te exploiteren en uit te breiden met 1200 l petroleum tot een totale capaciteit van 2400 mestvarkens, 2420 m³ mest en 1200 l petroleum"; dat bij besluit van 30 juni 1994 de bestendige deputatie enkel een vergunning verleende voor ... een varkensfokkerij met een totale capaciteit van 200 zeugen, 1400 mestvarkens, 2420 m³ mest en 1200 l petroleum; dat het bestreden besluit het door verzoeker tegen het besluit van de bestendige deputatie ingestelde beroep gedeeltelijk gegrond verklaart en vergunning verleent tot 31 december 2003 voor het verder exploiteren van de varkenshouderij met o.m. 1500 mest-

varkens en een opslag van 2420 m³ dierlijke mest en het uitbreiden ervan met een opslag van 1200 l petroleum in een bovengrondse houder, maar de vergunning weigert voor het verder exploiteren van meer dan 1500 mestvarkens;

Overwegende dat het bestreden besluit, wat de bestreden gedeeltelijke weigering betreft, als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de inrichting gelegen is in een gebied dat wegens de grote concentratie aan intensieve veeteeltbedrijven vanuit milieu-oogpunt een uiterst bijzondere bescherming vergt tegen verontreiniging uit agrarische bronnen; dat de stal gelegen is op circa 520 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, op circa 1440 m van een woonuitbreidingsgebied, op meer dan 2500 m van een recreatiegebied en op circa 1700 m van een parkgebied; dat de inrichting waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, te weten in totaal 2400 varkens ouder dan 10 weken, allemaal mestvarkens, geen gesloten karakter heeft; dat overeenkomstig de gehanteerde technische criteria, om milieu- en sanitaire redenen, in dit geval een afstandsregel tot voormelde bestemmingsgebieden van 2500 m wordt gehanteerd; dat de ligging van de stallen niet beantwoordt aan deze afstandsregel; dat het hier evenwel gaat om de hernieuwing van de vergunning voor een bestaande inrichting; dat om socio-economische redenen het dan ook verantwoord is de verdere exploitatie nog verder toe te laten voor een beperkte vergunningstermijn verstrijkend op 31 december 2003;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 12.000 kg P₂O₅ respectievelijk 23.784 kg stikstof; dat met een bemestingsnorm van 150 kg P₂O₅/ha/jaar hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 80 ha; dat de aanvrager de beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond van 15,7 ha in eigendom of in pacht en 38.52 ha onder afzetcontract; dat hiervan echter slechts 34,22 ha in rekening kan gebracht worden aangezien blijkens het advies van de VLM niet meer gronden zijn aangegeven bij de Mestbank; dat de aanvrager bovendien stelt over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 4.580 kg P₂O₅ door export naar Wallonië; dat blijkens de door de aanvrager overhandigde documenten tijdens het horen door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie op 21 oktober 1994 door de terzake bevoegde Waalse overheid nog geen toelating werd verleend tot import van deze 4.580 kg P₂O₅ zodat deze mestafzetmogelijkheid niet in rekening

kan gebracht worden; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg niet mogelijk is; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater derhalve te groot is, tenzij de vergunning wordt beperkt tot het aantal dieren waarvoor wel een voldoende mestafzet is aangetoond";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar vierde middel o.m. de schending aanvoert van het meststoffendecreet van 23 januari 1991,

"Doordat het bestreden besluit aan verzoeker de vergunning weigert voor de verdere uitbating van zijn bedrijf met 2.400 varkens, stellende dat verzoeker niet bewijst te zullen kunnen zorgen voor de adekwate en milieuverantwoorde afzet van de mestproduktie, nu enerzijds van de 38,52 hectare gronden in burenregeling slechts 34,22 hectare in aanmerking zou kunnen genomen worden, en gezien voor het contract met een erkend vervoerder voor transport van een gedeelte van de mest over lange afstand naar Wallonië nog geen afwijkingstoelating door het Waals Gewest werd verleend.

Terwijl het bestuur niet het recht heeft om van de aanvrager of de indiener van een beroep documenten met betrekking tot de mestafzet te eisen en het al dan niet voorhanden zijn van deze gegevens bovendien als voorwaarde te stellen voor de afgifte van de vergunning, wanneer geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling zulks toelaat of voorschrijft ...";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar memorie van antwoord op repliceert :

"Ten deze dient opgemerkt dat het bestreden Besluit de mestafzetmogelijkheden heeft onderzocht in het licht van de beoordeling van het risico van de voorgenomen exploitatie van de inrichting op de grond- en oppervlaktewateren.

De problematiek van een ecologische verantwoorde mestafzet en de naleving van het Mestdecreet van 23 januari 1991 is op zich een probleem dat zich stelt tijdens de uitvoering van een vergunning, en dat als zodanig niet in aanmerking kan worden genomen bij het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag. Dit betekent evenwel niet dat in het licht van de beoordeling van het risico die de voorgenomen exploitatie van de inrichting (voorwerp van de aan-

vraag), de problematiek van een ecologische mestafzetproblematiek niet relevant zou zijn. Meer zelfs, het Decreet van 23 januari 1991 zal een noodzakelijk referentie zijn bij de beoordeling van het risico, wanneer dit risico te wijten zal zijn aan de door de inrichting geproduceerde meststoffen.

Wanneer van vóór de aanvraag van de eigenlijk exploitatie reeds blijkt dat de vergunningsaanvrager niet zal kunnen voldoen aan de vereisten van het Decreet van 23 januari 1991, zoals in casu het geval is, zal de milieuvergunningverlenende overheid omzeggens noodzakelijk tot de vaststelling moeten komen dat bij gebreke aan concrete mestafzetmogelijkheden, minstens aanvankelijk de exploitatie een nefaste invloed zal hebben op de kwaliteit van de grond- en oppervlaktewateren ingevolge de verdere verrijking ervan met nitraten";

Overwegende dat uit de hierboven weergegeven overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de bestreden weigering gesteund is op het niet gewaarborgd zijn van een ecologisch verantwoorde mestafzet;

Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing voorschreef dat de aanvrager van een exploitatievergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 op voormeld tijdstip geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zoals ze toen golden vier mestafzetmogelijkheden voorhanden waren : het opbrengen op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, tenslotte, afname door de Mestbank; dat de overheid derhalve

niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 16 december 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting houdende uitspraak over het beroep van André VANHECKE tegen het besluit van 30 juni 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vierentwintig oktober 1900
zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld
uit :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.